

redactieadres: groenehel-et-kpnmail.nl

fotos: tenzij anders vermeld: Kees Geers / Katinka Mulder

In dit nummer:

Bestuurstafel

INTERLAND 5 maart 2023

Posbank 11 maart

NC3 't Harde 12 maart

NC4 Beuningen, 2 april

NK SPRINT 16 april

Ons kent Ons.

Monica;s Corner

ArgusPOST 3 / 2023 1 sept.

Een blik op de wedstrijdkalender deed me belanden in bijbelse sferen. Iets met 7 magere jaren die volgen op 7 jaren voorspoed. De jaren reduceerde ik tot maanden en wanneer je die dan optelt kom je op 14 uit. Je kunt spreken dat er van enige overlapping sprake is en dan past het allemaal in een jaar. Wat iemand, wij dus, als mager ervaart geldt zeker niet voor iedereen en zouden we ons nog in tijden van voorspoed bevinden, we zouden dit stukje niet geschreven hebben. De verscheidenheid aan sportbeleving is zo divers en allemaal binnen één activiteit, ook wel wedstrijd genoemd, te vangen. Alleen wanneer we ons maatstaven gaan aanmeten die door derden worden opgelegd ontstaat er wrijving. Starttijden tijdens de wedstrijden die tellen voor de Nationale Competitie zijn vrij. Door het geringe aantal deelnemers blijven de rijen voor de startvakken beperkt. Anders is terugvallen op starttijden die bij het secretariaat worden vastgelegd mogelijk, zoals dat vroeger het geval was. De argumenten dat vrije starttijden tijdens de NK's niet kunnen gelden dus blijkbaar niet voor de Nat Comp. Voor degene die weinig hebben met stadsoriëntering breken de magere maanden aan, of liever gezegd, daar zitten we al midden in. Zoals we ook al midden in veel grotere problemen zitten, al zijn dat de problemen van iedereen en niet voorbehouden aan Oriëntatielopers. Even een woensdag naar Utrecht voor een loopje is fantastisch voor al die Utrechtse lopers maar wij horen daar niet bij. Onze boot legt weer aan in september wanneer er wedstrijden zijn die niet alleen energie kosten maar ook geven. Niet echt gunstig voor een redactie die betrokkenheid ziet verdwijnen. We proberen onze magere maanden te vullen met de input van Argusleden die vooralsnog de uitslagen vullen. Mocht er dus een mailtje verzeild raken in uw postbus met het verzoek om het wel en wee rond een wedstrijd te beschrijven pak dan pen, papier en postduif, dan valt er op 1 september ook wat te lezen.

Bestuursnieuws.....

Op zondag 16 april organiseerde Argus voor de derde keer op een rij een Nederlands Kampioenschap: het NK Sprint in Doesburg. Complimenten voor Herman, die met weinig posten uitdagende banen legde door de oude binnenstad en langs de kade, waarbij onder meer ondergetekende op het verkeerde been werden gezet bij de routekeuzes. Daarnaast gaat er dank uit naar Dicky, Olaf, Willeke, Bart, Plien, Yvette en Manon, omdat zij op de dag zelf hand-en-spandiensten hebben verricht. Op Manon na konden ze daardoor niet zelf meedoen. Tenslotte zijn er complimenten voor Dirk die deze nieuwe kaart heeft getekend. De totale kaart is een stuk groter dan het deel dat tijdens het NK is gebruikt, dus we hebben alle reden om nog een keer terug te komen in Doesburg om te oriënteren en daarna de beroemde lokale mosterdsoep te eten.

Tijdens het NK Sprint maakte Esra Kulan haar debuut als Arguslid. Daarnaast is Jessica Pots lid geworden. We heten beide dames van harte welkom bij onze vereniging.

Op 3 april was de jaarlijkse ALV van Argus. Het verslag is reeds doorgestuurd. Belangrijke punten waren:

- Het huidige driekoppige bestuur blijft ook komend jaar actief.
- We moeten op korte termijn de voorbereidingen starten voor de Tweedaagse van de Veluwe 2024. De eerste prioriteit is om voldoende leden te vinden, die in de voorbereidende commissie willen plaatsnemen. Afhankelijk van de animo hiervoor kunnen we bepalen in welke vorm we dit driejaarlijkse internationale evenement gaan organiseren. Er volgt binnenkort een enquête om te peilen hoe iedereen hier in staat.
- We zijn op zoek naar een nieuwe locatie voor ons materieel en een nieuwe materiaalbeheerder. Hiervoor is onlangs per mail nog een apart oproep gedaan.
- We hebben een Argustelefoon aangeschaft (06-39379610). Dit nummer is alleen bereikbaar tijdens wedstrijden. De telefoon ligt dan bij de CC. De telefoon heeft twee doelen: 1) Betere bereikbaarheid CC in noodgevallen en daarmee een vergroting van de veiligheid bij wedstrijden. 2) Beter bereik voor ons mobiele pinapparaat.

Volgende week is de jaarlijkse Algemene Vergadering van de NOLB. Onderwerpen die op de agenda staan, zijn onder meer wijzigingen van het kaartkadaster en het claimsysteem. Deze wijzigingen zijn al eerder besproken in een werksessie met vertegenwoordigers van de verenigingen. Linda Wols is aftredend NOLB-voorzitter en stelt zich niet herkiesbaar als bestuurslid. Het NOLB-bestuur draagt Olga Zwikker voor als kandidaat voorzitter. Een positief punt dat opvalt in het secretarieel jaarverslag is dat alle Nederlandse orientatieloopverenigingen een groeiende ledenaantal hebben. Het totaal aantal leden van de NOLB is gestegen van 449 naar 468. Een tegenvaller is dat de IOF een nieuw

contributiesysteem heeft aangenomen, waardoor de NOLB in de toekomst meer geld moet afdragen aan deze internationale koepelorganisatie.

Voor de zomervakantie organiseren we nog twee wedstrijden: Op donderdagavond 11 mei is avondsprint in Utrecht Science Park en op zondag 4 juni is er een stadssprint in de binnenstad van Wageningen. Deze laatste wedstrijd vervangt de eerder voorziene wedstrijd in Papendal. Zoals eerder aangegeven was dit nog onzeker in verband met andere evenementen op dit terrein. De Papendalwedstrijd verschuift nu naar een latere datum.

Met sportieve groet,

Werner

De Interland, 5 maart 2023 ,HAMOK te Lommel

Kristine Mourits maakte meerdere foto's van de Nederlandse afvaardiging. Een aantal mensen ontbreken echter. Op de website van de NOLB werd gekozen voor een foto zonder Adrie van Opstal, waarschijnlijk omdat zijn pakje wat uit de toon viel. Nochtans haalde hij de meeste punten binnen voor team NOLB. Omdat het alweer enige tijd geleden is dat de voorspelde nederlaag zich voltrok gaan we maar niet verder in op dit fenomeen. Dat de deelnemers hebben genoten laat zich raden en daar doen we het dan ook voor, niet om competitief te zijn zoals we wel eens doen voorkomen. Mocht de NOLB nog steeds niets zien in het standpunt van de Duitsers dan kunnen we volgend jaar wellicht de Luxemburgers weer verslaan. Opvallend was dat de Engelsen met een ander team verschenen dan de mensen die oorspronkelijk door de BOF waren geselecteerd (vergelijk met lijstje in de vorige ArgusPOST) en bij de W Open slechts 1 plaats konden invullen, wat hen waarschijnlijk de overwinning kostte.

Jessica Pots

Hierbij mijn verhaaltje over mezelf:

Hoi allemaal,

Even voorstellen: ik ben Jessica Pots, 43 jaar, werkzaam in de ouderenzorg en wonende in de stad Utrecht met mijn vriend Jorrit en onze katten. Toen ik vanochtend met vriendlief in de tuin zat en vertelde over het verzoek aan mij om iets over mezelf te schrijven voor de Arguspost schoot hij in de lach. 'Vertel ze maar dat ik vind dat je nul richtingsgevoel hebt en dat het een mirakel mag heten dat je teruggekeerd bent van je eerste oriënteringloop'. Naja, bij deze dan :) Overigens moet ik bekennen dat ik inderdaad niet altijd even goed georiënteerd ben: met name oriëntatie in tijd laat te wensen over. Zo stond ik een week voor de OL in Kootwijk al op de startplek, waar dus verder niemand te bekennen was. Niet de

eerste keer, niet de laatste keer, vrees ik 😬. Verder gaat het best goed met me. Even denken, wat kenmerkt mij verder? Ik ben over het algemeen graag buiten, liefst op fiets, hardlopend, wandelend of zwemmend. Ik loop en fiets graag meerdaagse routes en houd dan van kamperen. Op het moment van dit schrijven ben ik net terug van een weekje Eifelsteig lopen (waarvoor je dus echt geen oriëntatievaardigheden voor nodig hebt want de Duitsers zijn zeer gründlich in hun bewegwijzering).

Het liefst ben ik in de natuur, je zult mij dus ook niet snel zien bij een stads OL (maar ik zal er toch eens één proberen, wie weet vind ik het wel leuk). Wat me aanspreekt in OL is de combinatie van denkwerk + buitenactiviteit + oriëntatie-vaardigheden. Hoewel mijn kennismaking met OL niet de beste was (ik begreep maar niet wat ik met het kompas moest doen, later bleek dat ik gewoon te moeilijk dacht) trok de kleinschaligheid en de welwillendheid om nieuwkomers een en ander uit te leggen me over de streep om toch vaker mee te doen. Inmiddels denk ik dat ik mezelf kan redden in een niet te moeilijke OL. Kootwijk was trouwens om te huilen. Ik kon de tweede en derde post maar niet vinden en kon ook niet loslaten om dan maar naar een volgend punt uit te wijken. Dat kenmerkt mij ook: vasthoudendheid. Niet altijd handig.

Goed, zo een beetje wel en wee van mij. Hopelijk mag ik nog bij de vereniging blijven 😊. Ik hoop op nog vele leuke wedstrijden en ontmoetingen. Hoewel mijn vrije tijd wat beperkt is (ik volg nog een opleiding naast mijn werk, zit bij een triathlonvereniging en een Krav Maga club waarvoor ik in de weekenden ook wat vrijwilligerswerk moet doen) vind ik dat vrijwilligerswerk ook bij verenigingsleven hoort. Ik zal mijn ogen en oren open houden om te zien wat ik kan toevoegen binnen Argus. Liefst niet iets met tijdswaarneming of cijfers/data/gelddbedragen. Dat gaat geheid mis. Koffieschenken lukt me denk ik heel goed :)

groetjes en tot ziens,
Jessica

Renske Giesen

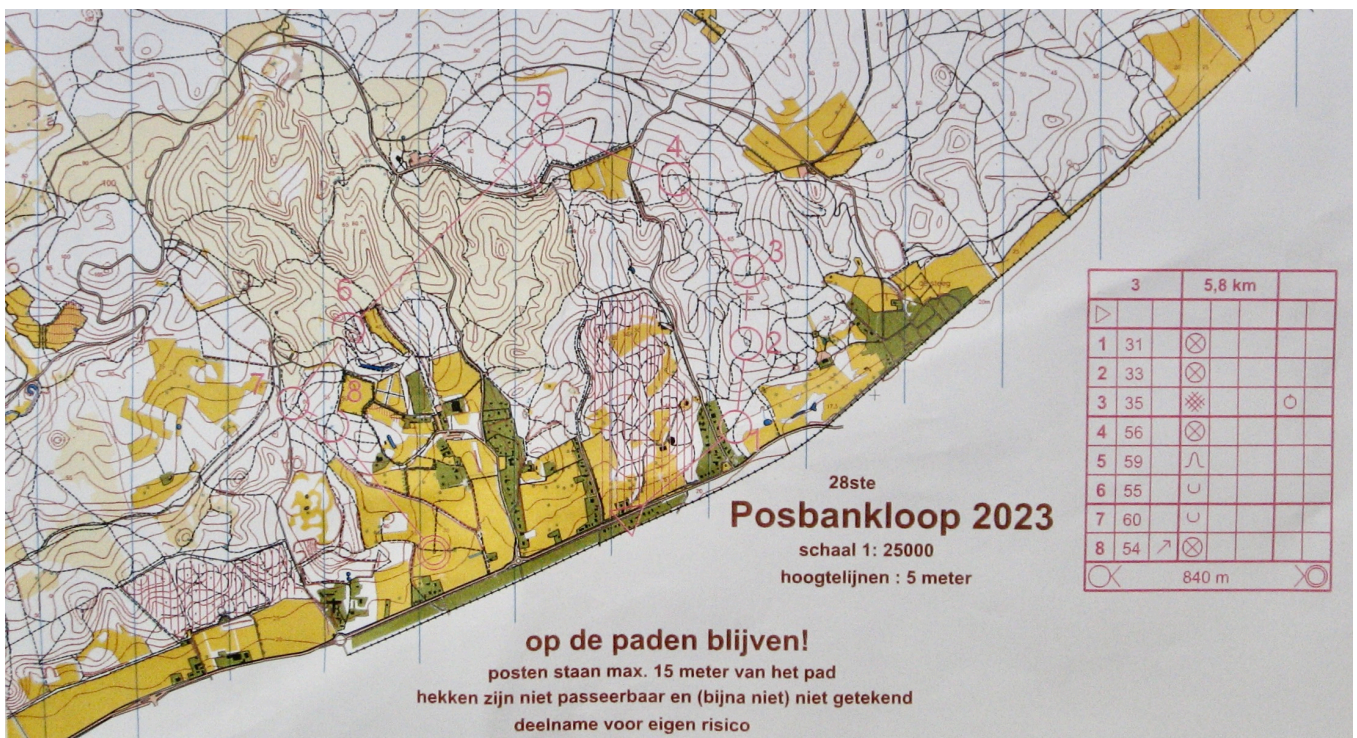
Hallo Renske, welkom bij ARGUS. Nog een paar wedstrijden in D35 en dan mag je in 2024 de strijd aangaan met meisjes van 40. Misschien dat Jessica jou kan ondersteunen bij het koffie zetten. We lezen graag in het volgende nummer waar jij haar mee kunt helpen. En uiteraard hoe jouw eerste wedstrijd verliep. Voordeel is dat jij nu al 'beeld' hebt van jouw tegenstanders terwijl zij alleen maar kunnen gissen naar Giesen. Succes.

Posbankloop, 11 maart 2023

Toch nog een Posbankloop; dat is een verrassing, omdat eerder was gemeld dat hij niet door zou gaan. Vlug inschrijven, want er zit meestal een maximum aan het aantal deelnemers. Ik vind het een leuke loop: de omgeving is prachtig en de organisatie is losjes. Het is tevens een stukje nostalgie, want de Posbankloop was 23 jaar geleden de eerste oriënteringsloop die we *op eigen kracht* deden, nadat we bij Kees en Katinka een cursus Kaart en Kompas hadden gevolgd en onder hun begeleiding aan een oriënteringsloop hadden meegedaan. Nostalgie is ook dat de posten nog voorzien zijn van kniptangen. Vlak voordat we naar Rheden rijden vraagt Kees of we een stukje voor ArgusPost kunnen schrijven. Kees zei eens dat een verslag vaak leuk is als er onderweg dingen zijn misgegaan. Had hij een voorgevoel toen hij mij uitnodigde voor een bijdrage aan ArgusPost?

Eigenlijk heb ik meteen bij de start al het gevoel dat er iets niet klopt. Ik verwachtte een groene stafkaart, maar krijg een gewone oriënteringskaart. Dus het strookje groen op de kaart is niet de strook

bos die ik zie, maar bebouwing. Op weg naar de eerste post word ik al ingehaald door Frans, die enkele minuten later is gestart en wandelt. Frans heeft uiteindelijk ruim 27 minuten minder nodig dan ik om de route af te leggen. Dat zegt wel iets. De posten 1 t/m 4 vind ik redelijk snel. Er ligt wat sneeuw in het bos en het is prima loopweer. Op weg naar post 5 krijg ik zowaar het gevoel goed 'in de kaart' te zitten. Post 5 lijkt bovendien niet lastig te vinden. Een tegemoetkomende oriënteerder roept in het voorbijgaan dat de post verder weg staat dan het op de kaart lijkt. Ik weet niet welke route hij heeft en van welke kant hij de post heeft aangelopen. Ik moet me er dus niet door laten afleiden, maar dat doe ik wel. Verder weg; dat betekent misschien wel na de kruising van paden in plaats van ervoor. En zo ga ik zoeken in het verkeerde perceel; dat kost onnodig veel tijd. Iets wat balend van m'n eigen stomiteit besluit ik post 6 helemaal op zeker aan te lopen. Eerst een stukje over de weg en daarna het wandelpad dat ten westen van de autoweg loopt. Goed passen tellen en precies waar het zou moeten, komt de afslag naar rechts. Maar dan gaat het mis. Er is een hek, maar dat staat niet op de kaart, dus ik aarzel of ik wel goed zit ('s avonds zie ik op de kaart staan dat hekken (bijna) niet getekend zijn). Op de kaart is het ongeveer 2 cm naar de post. Ik loop 80 dubbele passen, maar hier is geen post te bekennen. Ook klopt de omgeving niet met mijn kaart, want ik kom geen open veld tegen. Ik loop nog iets verder door, maar zie geen post. Ik besluit terug te gaan naar het punt waar ik ben afgeslagen. Dan loop ik een heel eind om: eerst naar het zuiden, tot de autoweg. Dan naar het westen en vervolgens terug naar het noorden en op deze manier vind ik post 6 meteen. Nog dringt niet tot me door waarom ik hem via de kortste route niet heb gevonden. Dat komt pas als we thuis kijken hoe we allebei hebben gelopen. Frans vond post 6 namelijk juist makkelijk en vraagt of ik wel ver genoeg ben doorgelopen. Ja hoor, zelfs meer dan 80 dubbele passen. 80 dubbele passen?? Het hadden er natuurlijk 200 moeten zijn bij een schaal van 1: 25.000...

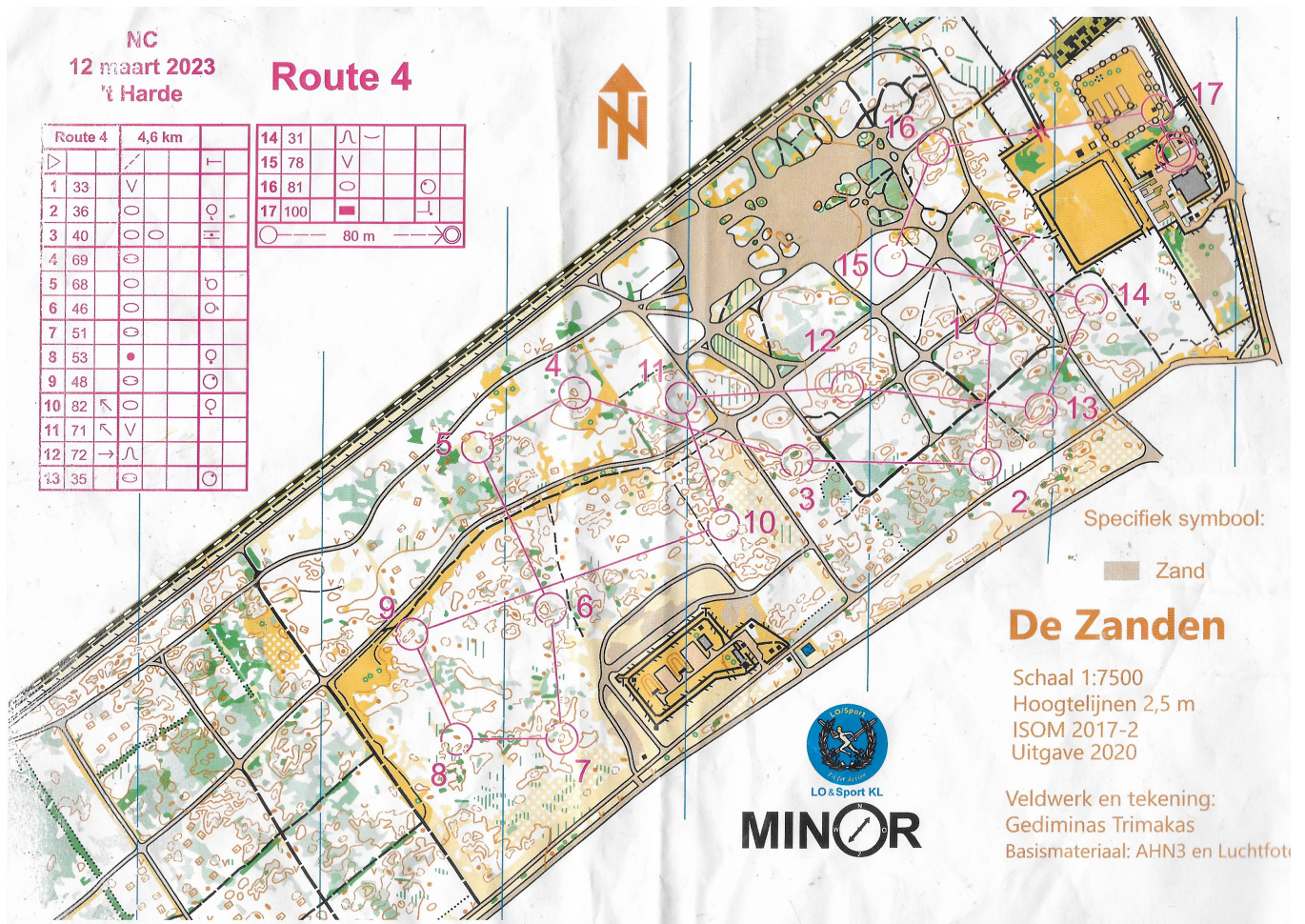
Na de moeizame weg naar post 6 twijfel ik of ik wel rechtstreeks naar post 7 moet gaan en kies daarom bewust voor een omweg. Ik ga eerst naar post 8, omdat ik dan een duidelijk veld moet tegenkomen. Dat klopt, hoewel ik de schaapskooi niet als gebouw op de kaart zie staan. Maar gelukkig kom ik wel bij post 8 en daar vandaan is post 7 een makkie. Terug naar post 8 lukt dan uiteraard zonder problemen en dan is het een kwestie van de finishpost afstempelen. Als ik het uitslagenprintje van Dicky ontvang, blijkt dat ik bijna 1 uur en 55 minuten bezig ben geweest om hemelsbreed 6 km af te leggen. Dat is maar liefst 28 minuten meer dan 23 jaar geleden...

Na afloop is het met het mooie weer goed toeven in de tuin bij Christa en Dirk. Traditiegetrouw is er koffie en thee met zelfgebakken koek. Wat een organisatie; zo'n loop verdient toch echt meer dan de 29 deelnemers die er vandaag zijn.

Elly Appelboom

NC3 de Zanden, 12 maart 2023 MINOR

2 opeenvolgende dagen een wedstrijd was een luxe die we ons niet meer konden en wilden veroorloven. De keuze viel op de zondag en vraag me niet naar de doorslaggevende reden want die zou ik nu, een maand na datum, niet meer kunnen terughalen. Geen eigenschap waar je als oriëntatieloper hoge ogen mee scoort. Wanneer ik nu het woord dementie laat vallen zal dat later worden aangegrepen voor de constatering dat 'het toen al begonnen was'. En waarom ook niet. Voorlopig draai ik de gaskraan nog dicht. Foto's helpen dan weer de draad op te pakken en met de uitslag komen de verkeerd geplaatste posten, of waren het de misleidende postomschrijvingen?, weer in beeld. Post 15 een kuil? Dan is het maar goed dat je denkt dat je naar een heuveltje moet. Wie een kuil graaft voor een Oriëntatieloper moet hem wel op de kaart zetten. Uiteindelijk waren er maar weinig routes waar SI geen hapjes uit nam. Sneeuwblindheid werd als mogelijke boosdoener genoemd. Wel genoten. Mijn routekeuze tussen 9 en 10 over de noordelijke weg en dan via de neus naar het paadje (nooit gezien) had ik wel willen inruilen voor de keuze onderlangs 6 naar de weg en bij de bocht naar het heuveltje. Alleen maar om te weten OF er seconden winst te behalen vielen. Een oude gewoonte van me die is blijven hangen terwijl de tijd gewoon doorliep.

NC 4 Stadssprint Beuningen, 2 april 2023 / Olifant (Henk Snijders)

Nu we voorlopig niet meer het bos in kunnen moeten we onze Oriënterings honger stillen met het fenomeen stadsoriëntering.

Beuningen
 Schaal 1:4.000
 Ht int: 2 m
 ISSprOM 2019-2
 Uitgave: Dec 2022

Stads-OL (NC-4)
02-04-2023
Course 4

OLifant

Stads OL Beuningen			
Course 4		4,5 km	
--- 80 m --->△			
▷	▽	△	⊞
1 135	⊞	⊞	⊞
2 121	↓	△	
3 134	△		
4 129	⊞		⊞
5 130	←	⊞	< >
6 132	⊞	⊞	⊞
7 127	⊞		< ⊞
8 133	⊞		>
9 128	↑	△	
10 125	⊞	△	
11 123	↓	○	○
12 122	⊞	⊞	⊞
13 124	⊞		⊞
14 150	→		⊞
15 200	○		⊞
○ 50 m ○			

Mijn ervaring op dit gebied.....welgeteld 1! En dat was lang geleden in Utrecht. Maar om de nationale competitie te volgen “moest” ik wel naar Beuningen.

Aldaar aangekomen een parkeerplekkie gezocht waarbij mij opviel dat er wel erg veel honden en bezitters waren. Er werd een dikke drol gedraaid niet ver van mijn parkeerplek en de eigenaar vond het niet nodig om die op te ruimen (hierover later meer). Het CC bevond zich in een scoutinggebouw, dat ik ondanks de banner van Olifant ff over het hoofd had gezien en dus stond ik min of meer direct voor de hondenschool/club.

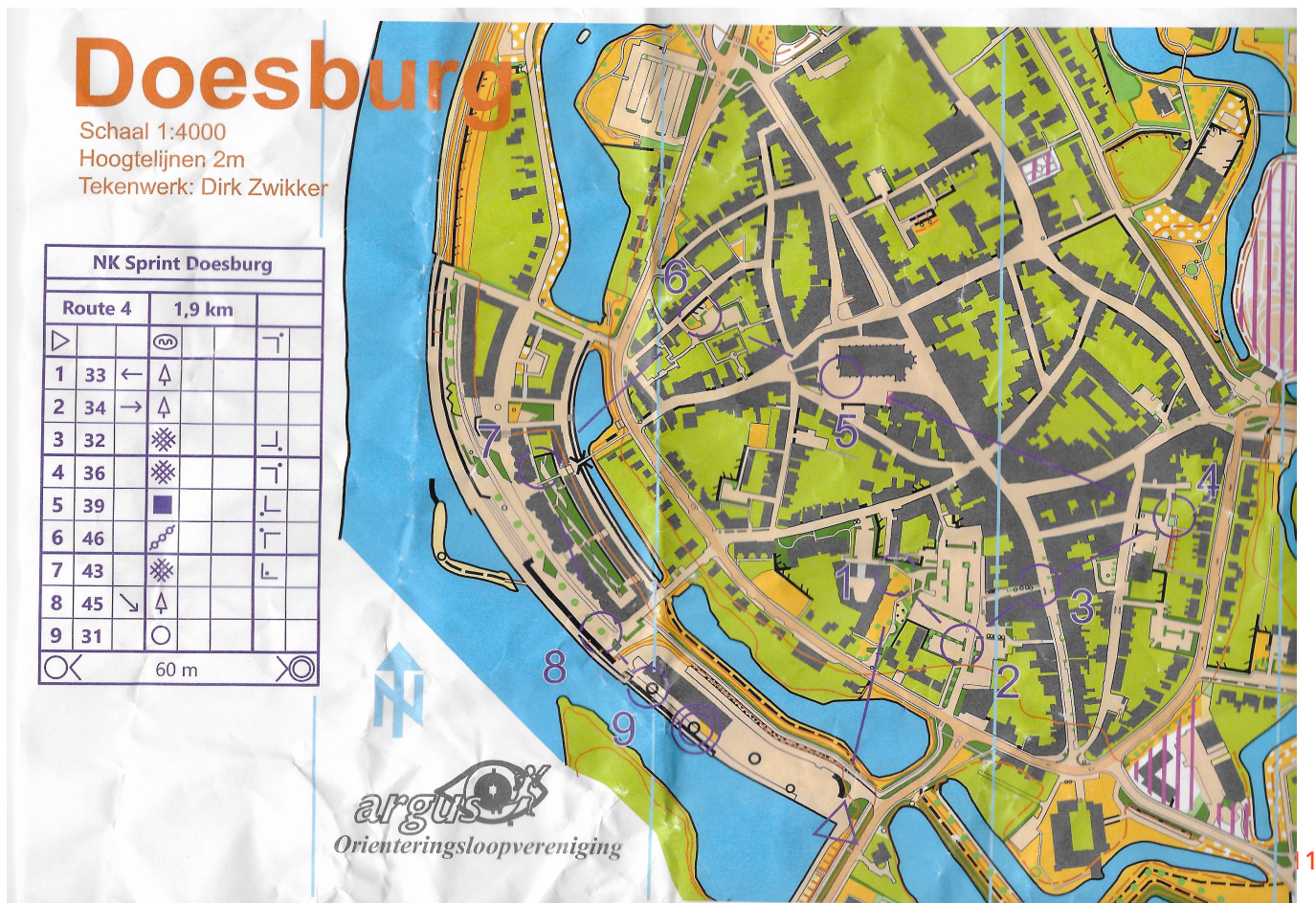
Ik was lekker vroeg en kon direct door naar de start een paar honderd meter verderop. Toch maar 2 shirtjes over elkaar want er stond een stevige gure wind, zie ik Werner met korte mouwtjes en weer een ander met korte broek. Bij de aanblik kreeg ik het al koud.

Bij de start toch nog maar ff beschutting gezocht want ook hier was het guur. Dan van start gegaan, kaart gepakt, oeps 1:4000 dat is wel erg klein allemaal, zeker als je afhankelijk bent van een brillette. En oh ja, hoe zat het ook al weer met de kleuren. Veel aanbod is er niet maar toch ff wennen. Op naar post 1, straat door paadje tussen huizen in, bingo, door naar 2, stond op een klein grasveldje dat bezaaid was met hondendrollen. In Beuningen geldt zeker geen opruimplicht☺.

Op naar post 3, oh ja wel uitkijken met oversteken. Dan naar post 4 waarbij ik tot de ontdekking kom dat het (licht)groene op de kaart dus tuinen zijn waar je niet kunt doorsteken, haha.

En zo raak je gaandeweg lekker op dreef maar mijn optimisme wordt natuurlijk direct afgestraft als ik op weg naar post 6 het paadje achter de huizen neem vanaf het begin van het huizenblok en de hoek om ga en zie dat ik er niet door kan. Dan sta je stil, kijkt nog eens goed op de kaart en zie je dat er een schuurtje staat. Dat is weer zo'n nadeel van tijdens het hardlopen kaartlezen met een brillette. Dat zet je wel weer op scherp en verder loopt het prima, nog wel even goed uitkijken met oversteken maar voordat ik het wist stond ik al weer bij post 15 en vervolgens de finish. Onderweg nog wat medestrijders gegroet maar oriënteerders zijn schijnbaar niet van het groeten of zitten maximaal in hun concentratie bubbel, wat op zich ook wel weer te begrijpen is.

Ondanks dat het dus al wat jaartjes geleden was dat ik een stadsoriëntering had gedaan is het me prima bevallen, al blijft een bos natuurlijk veel uitdagender.

NK Sprint Doesburg, 16 april 2023 / Argus

Veel van Doesburg heb ik niet gezien maar de baanlegging van Herman Mooij was zodanig dat er voor een fotograaf veel te halen viel. Op voorhand had ik mijzelf in het wedstrijdgebied begeven om op tijd te zijn voor de passage van de snelle gasten. Al snel viel de fotogenieke setting op waarin de posten waren geplaatst, maar zoals gezegd bleef mijn actieradius nogal beperkt. Deelnemers aan het NK passeerden snel de lens waarna er nog wat BM ers konden worden vastgelegd. Gebruikelijk is dat bij sprintwedstrijden seconden er toe doen en 1x niezen onderweg je een titel kan kosten. De uitslagen laten zien dat we hier een beetje spotten met die regel. Anders Yannick Michiels wel, die liet zien dat sprinten iets anders is dan hard lopen. Met 108 seconden achterstand mocht Remco Hereijgers met een medaille om zijn nek terug naar Rijsbergen om daar te overdenken of hij het sneller had kunnen doen. Roland van Loon deed iets wat niet mocht en liet zich diskwalificeren wat weer iets anders is dan dat je gediskwalificeerd wordt. Het verschil tussen sportiviteit en door de mand vallen zeg maar. Zelf licht hij zijn grensoverschrijdend gedrag verderop nog even toe. Over grensoverschrijdend gedrag gesproken. Hij liet weten beroepsmatig ook de grens te zijn overgestoken om daar de gelederen van Vlaanderen Oriëntering te versterken. Een felicitatie waard. En de Argusleden, wat deden zij in Doesburg? Manon Mensink D45, Klara Sumberova D40, Henk Sniijders H60 werden Nederlands kampioen Sprint 2023 en Machteld van der Hoeven bijna, gezien bijgaand beeld in Splitbrowser. Snoekduik tussen 3 en 4. Wanneer je er over wilt schrijven mag dat Machteld, Misschien met een kaartfragment erbij? Van de jonge heren Halter lijkt Stef het stadium van 'er is meer op deze wereld dan controleposten' nog niet achter zich gelaten te hebben. Rafael kreeg, onder het regime van Werner, waarschijnlijk niet de kans zich te laven aan de schoonheid van Doesburg. Argus aanwinst Esra Kulan zal tijdens haar eerste stadssprint gedacht hebben dat je maar beter kunt genieten van Doesburg nu je er toch bent. Je weet immers niet wanneer je er weer komt. Voor onderbouwing van dit verslag zie ook de fotolink op de NOLB site.

Toelichting bij de diskwalificatie van en door Roland,

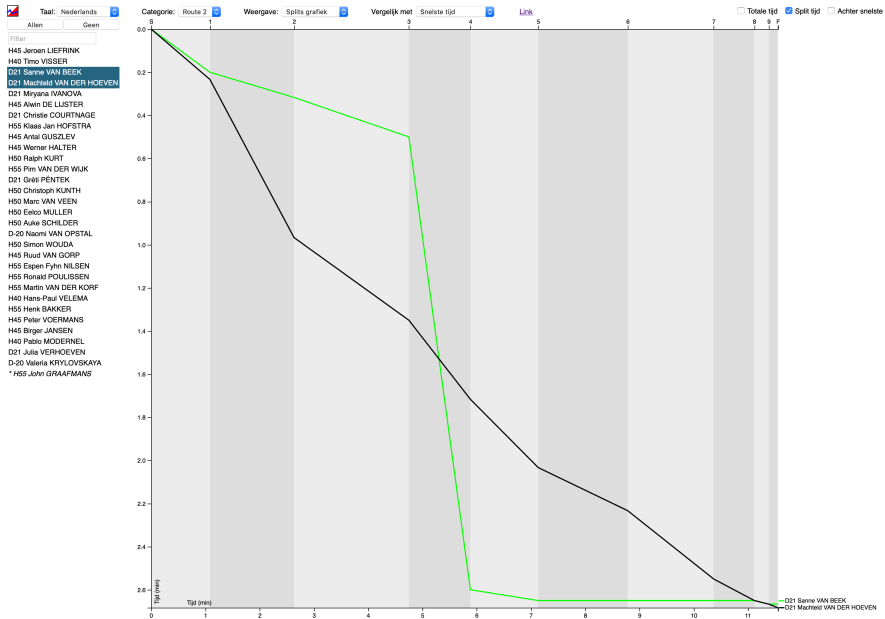
Ik kan je geen verslag sturen van de strijd tegen YM tijdens het NK Sprint, want die strijd was er niet.

Wel kan ik je een toelichting geven vanwaar mij DSQ. 😊.

Van post 3 naar post 4 nam ik een verkeerd paadje, waardoor dat ik op het kerkhof belandde. Het duurde echter enige tijd voordat ik in de gaten had waar de fout zat. Het kerkhof bestond namelijk uit graven op grasland, terwijl het enige grasland op de kaart het parkje was waar mijn post 4 moest staan. Aan mijn oostelijke zijde zag ik water, wat ook bij het beoogde parkje het geval is. Het enige wat niet klopte waren de vele paadjes op het kerkhof die niet overeenkwamen met de kaart. Ik wist dat het niet klopte, maar begreep totaal niet waar ik dan wel was, totdat ik na enige tijd terugliep waar ik vandaag kwam en toen mijn fout ontdekte. Het kerkhof staat als out-of-bounds area op de kaart getekend in een roze kleur i.p.v. geel grasland, vandaar dat ik mijn fout in eerste instantie niet ontdekte.

Aangezien ik de avond voor het NK nog een IOF e-learning had volbracht over de fair play regels leek het mij wel gepast om mijzelf te laten diskwalificeren voor het betreden van een out-of-bounds area.

MONICA & MATTIE

Ware liefde (deel 2)

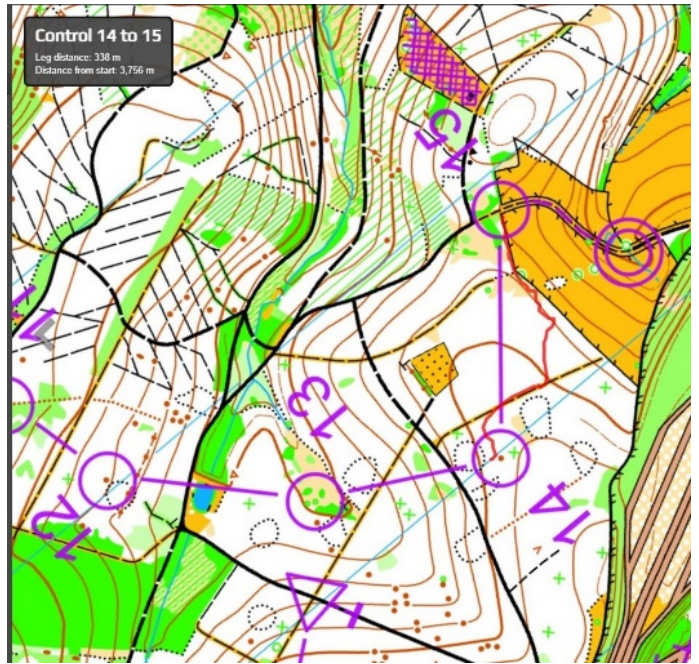
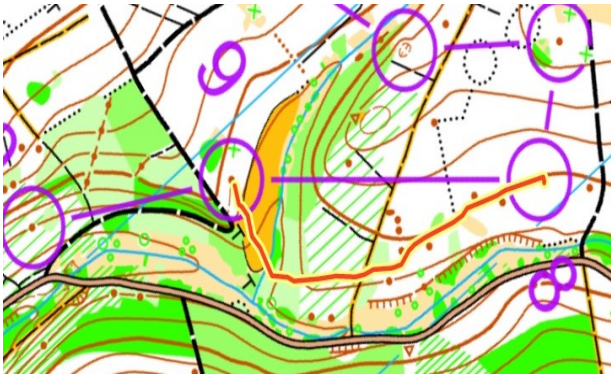
Wij zijn weliswaar nog niet zo lang getrouwd als Frans en Frouke (dit jaar 65!), maar ook onze huwelijkse band telt al aardig wat jaren samen (bijna 51). Dan zou je denken: na al die jaren dezelfde voorkeuren voor Scandinavische crimi's (Broen, fantastisch), dezelfde hobby's (OL, heerlijk die sport), dezelfde ANWB jacks (niet dus) op dezelfde fiets (Gazelle), dezelfde koffie-liefde (ristretto van Nespresso). Appeltje-Eitje, die relatie. Maar niet alles gaat hier gladjes.

Zondag 16 april was weer eens zo'n dilemma waar héél wat discussies aan besteed zijn. Gaan we naar het NK Sprint in Doesburg (zij) of gaan we naar de Belgische Nationale Lange Afstand in St. Vith (hij). Gaan we 250 km in de auto zitten, of worden het er 475 km? Gaan we voor 0 hoogtemeters, hooguit wat trapjes, of gaan we voor 120 hoogtemeters (de elites kregen 460 hoogtemeters voor hun kiezen!). Gaan we voor 15 minuten hardlopen of gaan we voor 75 minuten (hard)lopen? Welke persoonlijke voorkeur wint dit: zij mocht al eens een Sprint A-finale op de WMOC lopen, hij is zo ver nooit gekomen; hij won al menigmaal de Belgische Regelmatigheid (zoals de competitie daar heet) én de Belgische Forest Cup, zij heeft dat niveau nooit bereikt.

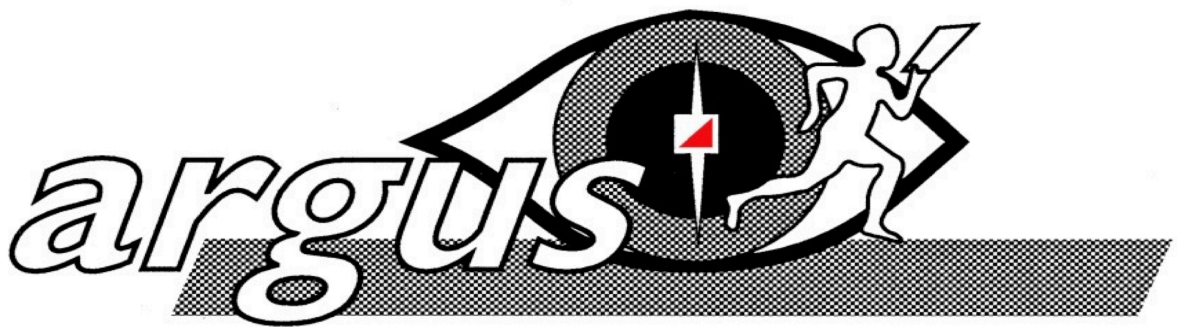
Maar zeg nou zelf: de kaart Hansenbusch (St Vith) is wel héél mooi. De ambiance was ook prachtig: een grote feest/verkleed/koek-en-zopie tent, 2 dixies voor bijna 300 m/v, 8 verschillende soorten taart, Bratworst met zuurkool, koffie, prachtige Belgische bieren, alles tegen democratische prijzen. En: de kaart was ná de wedstrijd beschikbaar op Livelox, zodat iedereen meteen kon zien welke blunders je onderweg hebt gemaakt. Kom daar maar eens om, in Doesburg!

Dus sorry Argus, wij kwamen niet naar jullie prachtige NK Sprint op een prachtige, oer-hollandse locatie. Wij gingen naar de Walen. Maar genoten hebben we allemaal. Onze – en andere – routes zijn 'life' te aanschouwen op Livelox <https://www.livelox.com/Viewer/ARDOC-Nationaler-Langdistanz/H75?classId=581365&tab=player> (Vooral doen, red)

Hieronder een voorproefje van onze belangrijkste blunders...

Mike (beeld) Monica (tekst)

De volgende ArgusPOST verschijnt 1 september.
Vakantie verhalen en bestuursnieuws graag een week ervoor inleveren.